

været, og som det vist er Tilfældet i saa godt som alle andre Lande, være strafbart. Jeg kan ikke se, det gør nogen Forskel, om saadan Spot og Haan fremsættes paa Tryk eller i offentlige Forsamlinger, eller om den fremsættes i en mindre Kreds, hvor andre Personer, som ikke vil høre paa den Slags Ting, er udsat derfor; det forekommer mig ikke rimeligt at drage en saadan Sondring, og den nugældende Straffelov gør det da heller ikke.

I Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Blang vil jeg sige, at jeg finder det forkert under alle Omstændigheder at erklære Ægteskabsbrud og forargeligt Samliv for strafrit. Skal det være et Kulturfremskridt, at den grønlandske Konebytning, man efter Sigende kendte i gamle Dage, nu skal have gode Udviklingsmuligheder herhjemme? — for det bliver jo Konsekvensen. Der bliver ikke blot fri Adgang til Ægteskabsbrud, men to Mænd vil ogsaa kunne bytte Koner og kan altsaa til Trods for Samfundets Medvirkning til Ægteskabets Stiftelse leve med hinandens Koner, uden at det kan rammes som Ægteskabsbrud eller som forargeligt Samliv. Det er dog temmelig mærkværdigt. Jeg vil da ogsaa gøre opmærksom paa, at den første Kommission samlede sig om, at dette skulde være strafbart, men man gav Bestemmelsen en noget anden Redaktion. Det bør nemlig ikke være Samfundet tilladt at trænge sig ind i et Ægteskab og bringe Forstyrrelse, naar den krænkede Ægtefælle har tilgivet den anden; men hvis dette ikke er Tilfældet, og der kommer Skilsmisse ud af det, er der i og for sig ikke noget berettiget Hensyn, der forbyder Samfundet at erklære Forholdet for strafbart.

Uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel er ogsaa en Forbrydelse, vi kender nu, men som det foreslaas skal udgaa. Den nuværende Affattelse af de herhenhørende Paragraffer, nemlig §§ 194—95 i den nugældende Straffelov, er ikke tilfredsstillende, den er for streng mod Kvinden; men helt at lade denne Forbrydelse udgaa vil i Praxis betyde, at en hel Del uskyldige Smaa børn mister Livet, thi netop hvis man ikke har en almindelig Straffebestemmelse for uforsvarlig Omgang ved Barnefødsler, vil det i mange flere Tilfælde

betyde, at en saadan bliver udvist, fordi det ikke vil kunne bevises, at der foreligger egentligt Drab. Det nytter ikke at henvise til Bestemmelsen om den, som hensætter en anden i hjælpeløs Tilstand eller forlader en under hans Varetægt staaende Person i saadan Tilstand, thi denne Bestemmelse er ikke nær tilstrækkelig til at ramme uforsvarlig Omgang ved Barnefødsel. Jeg vil her slutte mig til Kommissionens Mindretal og hele den første Kommission, som mente, at denne Bestemmelse burde bibeholdes.

Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at man skal staa og have en alvorlig Diskussion om, hvorvidt Fosterfordrivelse skal være tilladt i et Kultursamfund. Naar man ikke en Gang har Følelsen af, at man har Ansvar overfor den kommende Slægt, og derfor ikke kan tillade, at Spirerne til denne kommende Slægt kvæles i Fødselen, saa kan man endnu mindre give sig til at tale om, at man ikke bør vælte Skattebyrder og Gæld over paa den kommende Slægt. Hvis man ikke en Gang vil beskytte den mod retsstridige og utilbørlige Angreb, hører dog alting op. Fosterfordrivelse bør absolut være strafbar, og det saa meget mere i vor Tid, som der i store Kredse ikke blot i Udlandet, men ogsaa herhjemme, er en vis Tendens til at tage let paa denne Handling, betragte den som en Bagatel eller endog som en Modesag. Dette er en meget stor Samfundsfare, ja, man kan vel sige, at i de Lande, hvor man er gaaet til helt at afskaffe Straf for Fosterfordrivelse, fremelsker man denne Forbrydelse, som med Føje kan kaldes en Forbrydelse mod Moralen, og man kan da sige, at den derved vil blive Fremtidens Forbrydelse par excellence. Det er alle bekendt, hvor den har grebet om sig i mange Stater, og man skal ikke støtte Udbredelsen af denne Forbrydelse.

Det er i det hele taget at vende Sagen paa Hovedet, naar man siger: Nu er det blevet saa moderne at gøre det og det, saa kan Staten ikke træde op derimod, men maa ganske rolig give op og lade Verden gaa sin skæve Gang. Saa kunde man ogsaa tage det Standpunkt overfor Aktieselskabssvindelen, Banksvindelen og mange andre Forseelser; der